

[Alfred Jensen.]

meget stor indtægt, og derfor fastslår vi i vort ændringsforslag, at lærlinge og studerende under 18 år altid skal sambeskattes med forsøgeren.

Under ændringsforslag nr. 5 foreslår vi, at der skal indføres en pligt for pengeinstitutter til at opgive, hvilke rente- og udbyttebeløb der udbetales, og hvem de betales til. Hvis man gennemfører en sådan ændring, bliver obligations- og aktiehavere og indehavere af store konti i bankerne underkastet de samme kontrolregler, som er gældende for lønarbejdere, idet de pågældende institutter er pligtige til at opgive, hvad der udbetales i løn til arbejdere, tjenestemænd og funktionærer. Vi mener, denne regel også bør omfatte de udbytter, der udbetales. Vi har den opfattelse, at en hel del skattesnyderier netop trives, fordi man ikke har de samme strenge kontrolbestemmelser, der gælder for lønninger.

Endelig foreslår vi under ændringsforslag nr. 6, at der under alle omstændigheder gives skattefrihed for arbejdsløse, der har gået ledige i mere end 30 dage, for et skattebetalingsbeløb, svarende til ledighedsperioden. Jeg ser, at udvalget har fundet det betimeligt, at man hjælper personer, der har startet eller overtaget egen forretning i det sidste par år, fordi de kan komme ud for vanskeligheder. Jeg vil tro, at når man i udvalget har forståelse for sådanne vanskeligheder og er klar over, at her tiltrænges der visse lempelser i lovgivningen, visse direktiver for myndighederne, må man også kunne forstå, at den mand, der kastes ud i ledighed efter at have haft en relativ god fortjeneste, også er stedt i vanskeligheder, når han har skatten hængende over hovedet under hele ledighedsperioden, og at han endvidere er meget dårligt stillet den dag, han begynder at arbejde påny, for det sker jo dog for de allerflestes vedkommende; da får han netop skattekravet præsenteret på linie med andre regninger og absolut ikke mindre hårdt, og kravet om betaling er absolut ikke mindre, tværtimod meget stærkere. Det er vor opfattelse, at dette problem bør løses, og det bør løses nu, da vi har en stigning i arbejdsløsheden, som er foruroligende, ikke alene foruroligende derved, at der er flere, der går ledige, men også foruroligende ved, at den kommer til at ramme erhvervsgrupper, der gennem mange år ikke har kendt til arbejdsløshed; netop de per-

soner, der rammes af denne ledighed, bør man lette kårene for ved at gennemføre en sådan ændring i skattelovgivningen.

Jeg skal sluttelig anbefale disse vore ændringsforslag til tingets velvillige behandling. Jeg vil opfordre ærede medlemmer til at tænke over disse forslag og besinde sig — det kan jo nås endnu under anden behandling —, så at de stiller sig positivt til forslagene og stemmer for dem, når de kommer til endelig afstemning.

Hans Knudsen: Ved dette lovforslags første behandling, hvor jeg på mit partis vegne stillede forslag om forhøjelse af lønmodtagerfradraget fra 300 kr. til 400 kr., udtalte jeg indledningsvis, at vi fra vor side var indstillet på, at der ved ligningslovens gennemførelse ikke burde ske større principielle ændringer i beskatningsreglerne på et tidspunkt, da et stort reformarbejde med hele beskatningslovgivningen var så nært forestående, at forslag kan ventes allerede i denne samling. Denne indstilling har også præget udvalgets arbejde, således som det fremgår af betænkningen; men jeg vil gerne her ved anden behandling af forslaget udtale mit partis tilfredshed med, at der i udvalget er opnået enighed om, at i hvert fald lønmodtagerfradraget bør have den ønskede forhøjelse fra 300 kr. til 400 kr. allerede for det kommende skatteår.

Som det også fremgår af betænkningen, har vi ønsket, at der sker en forbedring af fradragene for de pensionsbyrder, som stadig ikke kan dækkes af den forhøjelse, der skete i fjor fra 400 kr. til 600 kr. Dette problem er — det indser vi — mere kompliceret end en forhøjelse af lønmodtagerfradraget; og det løses ikke blot ved at forhøje fradraget for selvpensionister, altså de tilfælde, hvor arbejdsgiverne ikke yder noget til pensioneringen, således som det var foreslået fra radikal side. En sådan ændring vil ikke alene være vanskelig at udforme i praksis, fordi begrebet selvpensionist er vanskeligt at definere, men et sådant forslag vil også afskære det meget store flertal af skatteydere med store pensionsbyrder fra en forbedring. Den forbedring, der på det område må komme, og hvorom der nu i betænkningen er givet et værdifuldt løfte, må omfatte flere end blot de såkaldte selvpensionister, og derfor er vi fra vor side indforstået med og tilfredse